

Jägner från Håradshammar 1518
(Jägner om kyrkobyggen i förordningar)

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

1 Om kyrkobygget 1518.

På Feitörps gälds egor i Håradshammars socken planerades ortbefolkningen ett kyrkobyggen som är levjades, men trolsen som var fjärligt seimade m nya religionen, sero ned ^{om nåt föm!} (vad som byggdes på dagen (inseende att munkoverisen med tralle var lörlös) på månad söka en annan byggnads plats på så sätt, att bygg mestriaberna lastades på en vagon med trevne tvell stutar så som dragare, utan schauför. De dessa stannade var ratta platsen för kyrkobygget. Stutar vi tillvägelve knagade i väg, men sedan de på Sjögsgåls breite lastade de ^{att} folket trodde här är platsen (vilken var sentral och eljes lämplig). Sedan ^{stutarna} de vilat aftes ansträngning (i den branta knagade de i väg ^{å gånge de} vidare tills de kommo till Håradshammars varande kyrkobyggen. ~~om~~ Orsade av en (som färdstien är mycket rädda för) kusade de en renz gran skog, hoar er de ej utan mencklig ^h i ej kunde befräa sig. Det var övra hög tid att a reingen skedde, för man var ytterst nära socken. Här byggdes sedan kyrkan från finto block itafte

(Tännsjö i april månad 1924)
Joh. Niklasson

Wär

Sägningen om "Farfar"

I Sörsta by i Håradshammars socken bodde lång bort i tiden en man, som gick under namnet "farfar". Denne var oviss om han egde syndernas av sin kyrkoherde hade han fått kunskap om att påven i Rom kunde förmedla syndaförlov av Gud, men dertill behöfdes en viss summa penningar allteftersom den sökandes förmögenhet och syndernas beskaffenhet. Farfar beslöt att till Rom för att på denna offer klarad. Han fick honom (som de flesta mestelsta) missions och beslöt att vända om till Rom och håpa sig för litelse för hela Håradshammars församling. Han berättade församlingen till syndaförlov för begångna synder och den där möjligt vis skönna att begå framgått alltså för evindeliga som undelaktigad är född i Håradshammars har jag den upmärksamma att vara inreskriter i de ofrätts bref som farfar fick såsom köen på en leqväl för syndernas förlåtelse.

Att farfar var fullt upprekt i sin Guds han sletas till av sägen, att farfar hade sed att kvartje dag gå ut i skogen och vrida en tall betja till Gud. Denna tall som kallades farfas är nu ej mer, men ortsbefolkningen har sett en större sten vid stybben såsom mer märkas. I närheten är en gruvvåg som under tiden har passerat. Jag tycker mig då i andan om se farfar vid tallen och då förminna jag en hälsning för dom patriarken Jakob här bör visselig Gud. I mitt sinne känner jag en förvissning att en gång få måta på farfar i hemmet och visst haft något olämpligt religiöst uttryckning.

Tannerfors i April 1924

In Säger som i viss hänseende kan ha vägar
 släkt skap med om nämnda kyrkobryggan för
 de tvänne framstående leuttnär i Hårad hans
 lunnade in ett ^{förslag} nytt sätt vid en sothensstämma, o
 Hjältsrensning skulle in draga vid begravnings
 fattiga, som ej erlade någon ersättning för rensning
 en tradition säger att då den ene av dessa skulle
 begravas, kunde man ej förmin hästar na att
 fort, att man kom fram till sammansrensning
 (då lek pläga de begravas den tiden utan jordfäs
 skedde utan rensning) Vid den andre beträffa
 vid hans begravnings var det eldsvalda i kyrkan,
 alla måste vara hjälpliga med släktingar.
 måste placeras utom kyrkan område. Som nu
 kyrkan och staden blevo nedbrända, kunde man
 rensa utan väste ej ren här begravas utan rensning.
 Där junte det är byns sven rotade kull lekhet
 så lekhet blev legande på vägar
 om befolkningen ansåg detta som en syndast
 för att de missandade fattiga Hjältsrensning vid begr

(Tammfors i april månad 1924)
 Joh. Eriksson
 Tammfors